

Valoa ja varjoja

Paremminkin voisi sanoa riitaa ja rauhaa tai sortoa ja sointia. Tällaiset vähän ristiriitaiset tunteet jäivät perjantaisesta Kemiön musiikkijuhlien Perniön konsertista.

Perniön musiikkitapahtumat ovat nykyään sen verran harvassa, että naapurikunnan konsertit ovat mitä tervetulleimpia. Ja sitä paitsi Perniön kirkko sopii mainiosti pikusaleihin tarkoitettun kamarimusiikin esittämiseen. Akustiikka pelaa, vaikka kaikuakin kamalasti.

Valoa ja varjoja -konsertin ohjelma koostui hyvin erilaisista numeroista. Jonkinlaisena linjana voitaneen pitää klarinettia, vaikka se ei liverrellytkään jokaisessa kappaleessa.

Kaksi ensimmäistä teosta oli sävelletty meidän aikanamme, ensimmäinen lähellä viime vuosisadan puoliväliä ja toinen sen lopussa. Kolmas tuli sitten yli kahdensadan vuoden takaa Mozartilta. Onneksi ohjelmaa ei esitetty aikajärjestyksessä vaan uudemmat teokset ensin ja takuuvarma Mozart viimeksi.

Pääosassa esiintyi nuori klarinetinsoittaja Tuulia Ylönen. Useimmille veikeä klarinetti tuo mieleen perinteisen jazzin. Benny Goodmanin, Acker Bilkin tai suomalaisen taiturin Antti Sarpilan.

Klarinetti on kuulunut kuitenkin kamarimusiikkiin jo 1700-luvulta. Mozartkin sävelsi muutamia teoksia tälle puupuhaltimelle. Jos Suomessa haluaa mustaan pilliin syventyä, pitää mennä Uudenkaupungin Crusell-viikon tilaisuuksiin.

Kaksi ensimmäistä teosta kuulostivat ainakin minulle vaikeilta. Voisiko syytä hakea niiden syntyaikoina vallinneista olosuhteista. Messiaen sävelsi klarinettisoolonsa natsien vankileirillä. Toisena soitetun jousitrioin tekijä, neuvostoliittolainen Schnittke eleli sikäläistä ankeaa elämää, vaikka 80-luvulla olot alkoivatkin siellä selkiytyä.

Konsertin pääteos, Mozartin klarinettikvintetto nosti sitten karvat pystyyn. Tuulia Ylönen loihdi klarinetistaan ja jousikvartetti huippuinstrumenteistaan sellaisen soitutukijon, että kirkon ikkunat ja paanukattokin tärisivät.

Mozartin musiikki on jotenkin helppo tunnistaa, mikä voisi merkitä, että se on yksinkertaista ja kaavamaista. Mutta ei ole. Kuitenkin tämänkin konserton sävelkulut tuovat mieleeni muutamat Taikahuilun lirutukset.

Kemiön juhlien hommista henkii rentous ja talkootunnelma. Niin esiintyjät kuin johtajatkin näyttävät osallistuvan koko ketjuun roudaamisesta esiintymiseen.

Kemiön musiikkijuhlien ohjelmalehtinen on vuodesta toiseen pysynyt melko samanaikaisena. Tuntuu jopa vähän hassulta ostaa vuosittain uutta. Mutta mitäpä muuttamaan toimivaa tekstiä. Ohjelmien, säveltäjien ja esiintyjien esittelyt ovat lyhyen nasevia. Pilkunviilaajanirppanokankin on vaikea löytää virheitä.

pajen